65ste Jaargang No 5403

DAGBLAD

Zaterdag 17 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling.
Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman.
Hoofdredacteur Ad. Versney.
Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27.
Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Italie op de tweesprong

Uno-commissie gaat niet naar het Heilig Land

Manuel Roxas, president der Phillippijnen overleden

— Heden heeft de veiligheidsraad van de Uno een beroep gedaan op de Joden en Arabieren om een eind te maken aan de gevechten in Palestina. Op het laatste ogenblik werd er van af gezien om de Uno-commissie naar het Heilig Land te sturen.

— Nabij Winsford in Engeland is een mailtrein gebotst tegen een stilstaand express. Bij dit ongeluk kwamen 20 personen om het leven wijl een groep van dertig ernstig gewond werd.

— Morgen zullen in Italië de verkiezingen plaats vinden voor het eerste Republikeinse parlement. Deze verkiezingen zullen nu uitmaken of Italië de communistische kant zal uitgaan of niet.

— Te Parijs heeft heden de nieuwste politieke en economische wetgevende macht — de raad der Europese ministers van het Marshall plan — de eerste werkzitting gehouden. De raad bestaat uit Buitenlandse Ministers of andere vertegenwoordigers van 18 landen die betrokken zijn bij het gisteren gesloten verdrag.

— Het grootste convooi dat ooit van Tel Aviv naar Jerusalem is gezonden, heeft heden veilig de plaats van bestemming bereikt. Ongeveer 300 trucks vol geladen met voedsel zijn te Jerusalem aangekomen.

— In Singapore zijn ongeveer 6.000 havenarbeiders in staking gegaan uit protest tegen een politionele actie tegen het hoofdkwartier van de Unie en tevens ook als eis om salaris verhoging. Ruim dertig schepen liggen hierdoor in de haven vast, wijl ook de dokkenwerkzaamheden lam gelegd zijn.

— Heden is het de derde rouwdag in Manila voor hun eerste president der onafhankelijke Philippijnen, **Manuel Roxas.** Op 25 April as. zal de overleden president begraven worden. De rouwdagen zijn aangekondigd door den nieuwen president **Elpidio Quirino.**

Roxas die Donderdag jl. van een hartaanval overleden is, zal ter ruste gelegd worden in het paleis van Malkanan.

— De Arabische Liga handhaaft haar gereserveerdheid ten aanzien van de resolutie van de veiligheidsraad, in verband met de wapenstilstand. Dit werd onthuld te Lake Success door de Arabische delegaten.

TRIEST EN RUSLAND.

De Verenigde Staten van Noord Amerika vroegen Rusland voor de derde maal om het vrije grondgebied van Triest terug te geven aan Italië. De Verenigde Staten boden aan om iedere suggestie, die de Russen mochten maken ter herziening van het Italiaanse vredesverdrag, in overweging te nemen. De onder-staatssecretaris Lovett zond een nota naar de Russische ambassadeur Alexander Y. Panysuskin, waarin opnieuw de quaestie van Triest ter sprake werd gebracht en wel twee dagen voor de verkiezingen in Italië. De nota van de Verenigde Staten is echter in zachter woorden geschreven en bevat geen enkele opmerking van critiek ten opzichte van Rusland. De Verenigde Staten van Noord Amerika, Engeland en Frankrijk kwamen op 20 Maart gezamenlijk met het voorstel, dat Rusland tezamen met deze drie mogendheden en met Italië in beraad zou treden ter herziening van het Italiaanse vredesverdrag.

Recht tot het Hart

Het is met het leven als met een redevoering, het komt meer op de inhoud aan dan op de lengte.

Nieuwe dienstregeling der K.L.M.

Intensiever en frequenter luchtnet over de gehele wereld

Zondag as. zal over het gehele wereldluchtnet der K.L.M. van San José in Costa Rica tot Hollandia in Nieuw Guinea toe de zomerdienstregeling ingaan, die ook voor passagiers van Curaçao belangrijke verbeteringen inhoudt.

Wij menen de veranderingen en uitbreidingen voor Curaçao het beste te kunnen uiteenzetten door de verschillende lijnen één voor één na te gaan.

Curaçao — Aruba — Kingston — Havana — Miami.

Een geheel met DC-4 toestellen gevlogen dienst op Havana, brillante hoofdstad van Cuba, is ontstaan, doordat de vliegtuigen van de dagelijkse Miami-lijn thans tweemaal per week (nl. Maandag en Donderdag op de uitreis en Dinsdag en Vrijdag op de thuisreis) via Havana zullen vliegen. Het vertrek der DC-4's vindt plaats om 11.15 uur van Curaçao.

Curaçao — Ciudad Trujillo — Port-au-Prince — Kingston.

De DC-3's die op Maandag en Donderdag naar Ciudad Trujillo en Port-au-Prince vertrekken, vliegen niet meer door naar Havana, zoals tot nu toe, doch hebben thans Kingston als eindstation. Hierdoor blijven wel de doorverbindingen van Ciudad Trujillo en Port-au-Prince naar Miami en omgekeerd bestaan, doch kan, zoals gezegd, de vlucht naar Havana geheel per DC-4 gemaakt worden. Bovendien is nu een directe K.L.M. verbinding tussen Havana en Miami ontstaan.

Curaçao — Caracas.

De dagelijkse DC-4 dienst op Caracas is uitgebreid met een middagdienst om 16.15 uur, die eveneens elke dag wordt uitgevoerd, met uitzondering van Dinsdags en Vrijdags. In omgekeerde richting wordt zowel de ochtend- als de avonddienst dagelijks gevlogen, met vertrek van het vliegveld Maiquetia om 09.30 en 18.10 uur.

Curaçao — Aruba.

De diensten op Aruba zijn uitgebreid met een vroege ochtenddienst op Zondag. Men kan nu dagelijks om 07.00, 11.15, 13.45 en 20.15 uur naar Aruba vertrekken, terwijl op Woensdag, Zaterdag en Zondag nog een vroege dienst om 06.30 uur bestaat en op Dinsdag en Vrijdag nog een dienst, nl. om 15.00 uur. Men kan uit Aruba naar Curaçao terugkeren dagelijks om 08.00, 12.00, 15.00 uur (behalve Dinsdags en Vrijdags) en 21.15 uur. Op Dinsdag en Vrijdag wordt de middagdienst op 16.20 uur i.p.v. om 15.00 uur uitgevoerd, terwijl er des Zondags nog een vlucht om 15.25 uur bestaat.

Curaçao — Aruba — Maracaibo.

De dagelijkse dienst op Maracaibo wordt gehandhaafd, met dien verstande dat de vliegtuigen een kwartier vroeger dan voorheen vertrekken, nl. om 13.45 uur, behalve op Dinsdag en Vrijdag, op welke dagen het vertrek valt op 15.00 uur.

Curaçao — Aruba — Barranquilla — San José C.R.

Een interessante uitbreiding vormt een nieuwe dienst naar Barranquilla, die op Zondagen gevlogen wordt, waarbij het vertrek te Curaçao om 06.30 uur valt. In combinatie met de bestaande tweemaal wekelijkse dienst naar San José via Barranquilla, die gehandhaafd wordt, zijn nu gunstige mogelijkheden voor een kort verblijf in Barranquilla ontstaan. Het vertrek voor genoemde diensten op San José vindt eveneens plaats om 06.30 uur en wel Woensdags en Zaterdags.

In verband met de huidige politieke situatie in Costa Rica en Colombia kan de K.L.M. op het ogenblik geen geregelde uitvoering van deze dienst garanderen.

Curaçao — Port of Spain — Paramaribo.

Suriname behoudt haar diensten op Maandag, Woensdag en Zaterdag. Met ingang van as. Maandag zal het vertrek uit Curaçao om 07.15 uur plaats vinden, terwijl de aankomst op Zanderij op 15.50 uur valt. De vliegtuigen vertrekken om 16.45 uur weer uit Suriname en komen om 22.30 uur te Curaçao aan.

Deze lijnen vormen, als gewoonlijk, tevens een verbinding met Trinidad. Een vierde en vijfde dienst naar Port of Spain wordt uitgevoerd op Donderdag en Zondag, met vertrek van Curaçao om 16.30 uur.

Curaçao — St. Maarten — St. Kitts.

De dienst naar de Bovenwinden op Dinsdag blijft bestaan; slechts zal het gehele vliegschema op de uitreis vijf minuten later uitgevoerd worden, zodat het vertrek van Curaçao op 09.15 uur valt.

Curaçao — Bonaire.

De lijn naar Bonaire, zal evenals tot nu toe op alle werkdagen gevlogen worden, doch men vertrekt uit Curaçao om 09.05 uur en op de terugreis uit Bonaire om 10.00 uur, behalve op Maandag, dan valt het vertrek uit Curaçao om 11.00 en uit Bonaire om 12.00 uur. Een gunstiger doorverbinding van en naar Aruba is met de nieuwe dienstregeling mogelijk geworden.

Curaçao — Amsterdam.

Zoals reeds werd gemeld zijn ook de vliegtijden van wat op Curaçao zo populair de „Hollandplane" wordt genoemd, veranderd.

Het gehele schema is iets later gesteld, waardoor het vertrek niet meer op Woensdag en Zaterdagavond valt, maar om 01.30 uur de volgende morgen. Dit is dus niet, zoals sommigen bij vergissing meenden, een gehele dag, doch slechts enkele uren later.

De aankomst te Curaçao van de vliegtuigen uit Nederland valt op Dinsdag- en Vrijdagavond om 22.30 uur.

Nieuws van Overal

— De Venezolaanse minister van Gezondheid, die gisteren uit Bogota teruggekeerde, zeide, dat de moord op Gaitan een fanatieke daad was, voortkomend uit een persoonlijke haat. Op geen enkele wijze is gebleken, dat een of andere politieke organisatie van de conservatieven of van de communisten provocerend is opgetreden.

Het volk dacht dat de conservatieven er achter zaten en daarom was de reactie tegen de regering sterk. De plundering en verwoesting was te wijten aan het gebrek aan leiders, die de volkswoede in goede banen konden leiden.

— Op het Tiburtino-plein te Rome vielen verscheidene honderden linksen de bijeenkomst van de pro-fascistische Italiaans socialistische beweging aan. De linksen wierpen stenen in een poging de bijeenkomst op te breken. Na 15 minuten was de speciale politie nog niet in staat de strijd uit elkaar te slaan.

Holland - Belgie, open strijd met onzekere factoren

Belgen zijn geladen en belust op revanche

De Holland-België sfeer maakt het immers moeilijk voorspellingen te maken. Van beide zijden worden vooraf spanningen gewekt, die de spelers in de ondefinieerbare stemming brengen, welke of tot uitzonderlijke prestaties of tot zenuwachtig doelloos heen en weer getrap en grote teleurstellingen leidt.

Bij het bepalen van een spelbeeld moet elke verrichting gezien worden tegen een achtergrond van onzekelijke factoren, die weliswaar in elke internationale ontmoeting kunnen worden waargenomen, maar die in een wedstrijd als morgen in Rotterdam gespeeld en waarin vooral de nationale eer en het het daarmee gespaard gaand chauvinisme, zeer duidelijk overheersen.

Het heet, dat België een moeilijke tijd doormaakt op voetbalgebied. De laatstgespeelde wedstrijd tegen Nederland heeft duidelijk bewezen waaraan het schort.

En dit is het gebrek van schutters. De buitenspelers mogen nog zulke fraaie aanvallen opbouwen, wat geeft hen dit, wanneer niet een Belg de gelegenheid tot doelpunten benut?

Op het moment, dat wij deze regelen schrijven, is ons de definitieve samenstelling van het Belgisch elftal niet bekend. Maar zoveel is zeker, de Belgen zijn technisch sterker.

Als zij hun productiviteit weten aan te passen aan hun betere spel techniek, dan kan Kraak c.s. in het Feyenoordstadion tonen wat hij waard is.

De Nederlandse ploeg.

Dit evenwel wil niet zeggen, dat de Nederlanders kansloos zijn. Verre van dat. Allereerst hebben wij het voordeel van eigen veld, tenslotte is het ook al weer zo, dat de Nederlanders gaarne bewijzen willen, dat het 1—1 gelijke spel in de hel van Deurne bevochten, op een (gelukkige) vergissing berust en dat ze heus wel tot andere prestaties tot stand is.

Drager en van Dijk, twee spelers, die ongetwijfeld hun vak goed verstaan, doch in interland-ontmoetingen nimmer teleurstellen, hebben het niet kunnen redden en zijn vervangen. Drager mist de durf om in bedreigde posities zijn stormloop door te zetten en van Dijk ontbreekt het aan fantasie.

De back Spel (DWS), zonder nationale ervaring, ziet zich vervangen door van Bun (M.V.V.), terwijl Moring, door een blessure, vervangen zal worden door Terlouw.

De wijzigingen in de Nederlandse ploeg maken de situatie nog moeilijker, omdat van Terlouw's optreden veel zal afhangen.

Zal hij de Belgische aanval de spits af kunnen bijten? Zo ja, dan zal Oranje's papieren hoger genoteerd staan. Zo niet, dan zullen de op revanche beluste Belgen het wel kunnen klaren.

A.V.

Waar Frankrijk aan Nederland grenst

Bovenwinden beleven historische dagen

door James P. H. T. Leander.

In de aurora van Woensdagmorgen jl. verzamelden zich de uitgenodigden voor Sint Maarten in het station van het vliegveld Hato. Tezamen met Z.E. Gouverneur Dr. P. Kasteel en Echtgenote zou ook een uitgenodigd gezelschap een trip maken naar Sint Maarten, ter bijwoning der plechtigheden in verband met de herdenking van het 300 jaren bestaan van de grensovereenkomst tussen de Fransen en Nederlanders op genoemd eiland.

Het gezelschap bestond uit: de eerw. Frater Radulphus, Dr. Goslinga, de heren Mulders, Plantz, Corver, Winkel, Mr. Jas, Kapitein van de Laarschot, photograaf Fischer, Mevrouw Plantz, oud Gezaghebber van Leeuwen, Tom Kasteel en de vertegenwoordiger van de pers. Het toestel de P.J.A.L.E. „Ezel" werd toevertrouwd aan gezagvoerder Teunis van der Kolk, Dirk Grandia als mecano, Nicolaas van Ispelen als telegrafist en de steward Arnold Seylhouwer.

Om 5.30 uur begonnen de motoren van de „Ezel" te ronken. De inzittenden hielden een praatje met elkaar. De Landvoogd koos een plaats helemaal achter in het vliegtuig.

Even later stegen wij van het natte veld en begaven ons in het luchtruim. Drie en een half uur vliegen hadden wij voor de boeg.

Bij het stijgen kwamen wij allereerst voorbij de oude Noordamerikaanse barakken. Voorts stonden er nog twee K.L.M. vliegtuigen op hun beurt te wachten. Bij het passeren van het stationsgebouw begroetten de mensen het gezelschap, wijl de oude Snip ter hoogte van de werkplaats een snik liet horen toen hij zijn ware vriend de „Ezel" voorbij zag vliegen.

Daar bevonden wij ons boven in de lucht, niet in het paard van Troye doch in de „Ezel" van de K.L.M.

Wazig was de lucht wijl het uitspansel weinig bewolkt was. Steward Arnold ging rond met lectuur en menigeen der aanwezigen namen het een en ander teneinde het vliegen aangenamer te maken. De verzorging aan boord was iets biezonders, vermoedelijk vanwege het hoog gezelschap. Dit bezorgde hofmeester Seylhouwer, die zich op uitstekende wijze van zijn taak kwijtte, de handen vol werk.

Het natuur bood ons een pracht schouwspel toen de zon in het Oosten opkwam. De goude tintelende stralen weerkaatsten tegen het bezweet lichaam van onze lastdier, die onder de zware last der hoogheden en de brandende onbarmhartige zon, zijn reis voortzette.

Wij bevonden ons dan ook spoedig boven de wolkenlaag. De fabelachtige wolkenbeelden waren het aanschouwen waard. Statig schreden zij onder ons door. Enkele der aanwezigen verkozen de rust en gingen op hun gemak liggen, wijl anderen zich in het een of ander lectuur verdiepten. Het begon wat stiller te worden in de machine toen ons horloge half zeven aanwees. Photograaf Fisher die helemaal voorin zat en die tezamen met de heer Mulders en onze vertegenwoordiger deel uitmaakten van de publiciteits afdeling van het gezelschap, vormden een trio vooraan en brachten voorts de gehele reis en verblijf aldaar bij alkander door.

Tegen zeven uur kregen wij ons ontbijt, waarover wij niet zullen uitwijden daar een ieder best weet wat het betekent „een ontbijt van de K.L.M.".

Op dat ogenblik bevonden wij ons op 66.55 graden W. en 14.20 graden N.; ongeveer 175 zeemijl N.E. van Curaçao. Wij vlogen op een hoogte van 9500 voet wat practisch neerkomt op 2750 meter. Onze snelheid bedroeg op dat moment 142 mijl per uur, wijl de thermometer 18 C. (60 F.) aanwees. De gezagvoerder liet ons nog weten dat wij te omstreeks 9.30 uur te Sint Maarten zouden aankomen.

Na nog twee uren rustig gevlogen te hebben meldde de steward ons dat wij een rondvlucht om Saba gingen maken. En inderdaad. Daar lag aan onze rechterhand een grote rots, wier top bedekt was door een wolk. Tussen de ketenen in zagen wij allereest The Bottom, toen Hellsgate en vervolgens Wind-wardside en Sint Johns. Verder op constateerden wij heel vaag Sint Eustatius. Over zes minuten zouden wij op Sint Maarten zijn, aldus werd ons medegedeeld.

Toen wij het eiland genaderd hadden, besloot gezagvoerder van der Kolk die vermoedelijk in een zeer goede stemming verkeerde, ook om dit eiland een rondvlucht te maken. Deze zeer aangename en gewaardeerde rondvluchten beroofden ons echter wel van een half uur kostbare tijd, doch men kan niet alles tegelijk willen hebben.

Aankomst.

..e Bovenwinden beleefden ..oensdag een zeldzame sensa-.. ..et lang verwacht ogenblik ..zowel voor de bevolking van .. Philipsburg als van Marigott ..ngebroken. Op het vliegveld .. de Simpson baai landde de ..' met den Landvoogd en ..olg.

..an der Kolk de machine ..voorzichtige en correcte .. de grond had gezet, .. de gasten verwelkomd ..oor een gezaghebber de heer J. C. Paap, diens echtgenote Mevrouw Paap-Eman, wijl de ontvangst commissie in het wit getooid met cocarden op de borst rechts van het stationsgebouw stond opgesteld. Ook zagen wij de Zeereerw. Pater de Barbanson O.P., pastoor van het Nederland. gedeelte van Sint Maarten, alsmede vele andere plaatselijke autoriteiten. Bij de ingang van het gebouw vormde een groep der burgerpolitie tezamen met enkele verkenners een erewacht.

Na de ontvangst commissie te hebben begroet en de ere wacht geïnspecteerd stapten de gasten in hun wagens en aanvaarden de intochtsreis. De pers kreeg een de duur van het verblijf te Sint Maarten.

Ons horloge wees toen 9.30 uur en wij zetten het op 10 uur teneinde de plaatselijke tijd te hebben.

De stoet ging door een vissersdorp via Simpson baai over een brug naar de hoofdstad der Nederlandse gedeelte van Sint Maarten, genaamd Sint Philipsburg. Hier aangekomen begaf de stoet zich naar het huis van gezaghebber Paap, alwaar de dorst met champagne werd gelest. Het huis van de heer Paap ligt in de Voorstraat. Het is een gebouw met een verdieping. Op de eerste verdieping heeft de gezaghebber zijn verblijf wijl zijn kantoren beneden gevestigd zijn. Zowel de Nederlandse als de Franse driekleur waaiden boven op dit gouvernementshuis.

Bij de heildronk ten huize van de plaatselijke magistraat voerde laatstgenoemde het woord. De heer Paap memoreerde dat het 300 jaren geleden is dat de Fransen en de Nederlanders een grensovereenkomst gesloten hebben. Dit is de reden, aldus spreker, waarom wij vandaag en morgen zullen feesten. Voorts dankte hij de aanwezigen voor hun betoonde belangstelling en heette hun allen van harte welkom op Sint Maarten. Gouverneur Kasteel antwoordde hierop en liet naar voren komen dat het hem ten zeerste speet dat het oorspronkelijk opgesteld programma niet ten uitvoer gebracht kon werden. Niet tegenstaande de moeilijkheden, aldus Dr. Kast.. kunt U zien meneer Paap dat w.. van Curaçao ons best gedaan hebben om de feestelijkheden zo goed mogelijk te doen verlopen.

Het gezelschap bleef hierna nog enige tijd ten huize van den heer Paap, van waar uit men naar de grens vertrok.

Het Moment.

De feestelijkheden bereikten het hoogtepunt tijdens de ontmoeting der twee landvoogden van Curaçao en Guadeloupe, resp. Dr. Kasteel en Prefekt Gilbert Philipson, welke ontmoeting bij de grensscheiding geschiedde. Dit plechtig moment vond plaats tegen de middag op de Concardia Hill. Hier immers werd 300 jaar geleden op 23 Maart 1648 de grensovereenkomst tussen Nederland en Frankrijk gesloten.

Ter gelegenheid van deze herdenkingsfeest zijn de Prefekt van Guadeloupe met de directeur van zijn kabinet Rene Eriquae alsmede de territoriale commandant van de gendarmerie Kapitein Jomotte naar Sint Maarten overgekomen.

Hij met zijn staf alsmede de burgermeester van het Frans gedeelte van Sint Maarten de heer Louis Constant Flemming en diens echtgenote Mevrouw Yvette Flemming-Beauperthuy alsmede de pater Dominicaan Ch. van Kasteren waren reeds ter plaatse, toen het Curaçaos gezelschap aldaar aankwam.

Statig schreden toen de twee partijen naar elkander toe en ontmoetten precies bij het monument, dat in de vorm van een naald uit marmer was opgetrokken. Een erewacht van de gendarmerie die ook speciaal voor deze gelegenheid uit Guadeloupe was overgekomen, gaf het saluut wijl de hoornblazers de geeft acht bliezen.

Prefekt Philipson deed een stap in de richting van onze gouverneur en met de nodige omhelzingen en kussen begroetten de twee magistraten elkander. Voorts ging men op het plein voor het monument staan, alwaar eerst de Prefekt en later Dr. Kasteel het woord voerden. Prefekt Gilbert Philipson memoreerde de geschiedenis van 300 jaar geleden en benadrukte hoe amicaal en in de geest van samenwerking de Nederlanders en de Fransen door de drie eeuwen waren heengegaan. Hij vond het een groot eer namens de president van de Franse Republiek naar Sint Maarten te zijn gekomen om deze plechtigheid bij te wonen. „De bevolkingen der Franse en Nederlandse Antillen mogen als voorbeeld dienen voor de rest van de wereld. Zij immers getuigen hoe twee vreemde naties op een klein eiland 300 jaren op de meest intieme wijze met elkander konden opschieten. Inderdaad, de overeenkomst die op 23 Maart 1648 hier ter plaatse gesloten werd, is in volle betekennis nageleefd door beide partijen".

Voorts vroeg de prefekt aan gouverneur Kasteel om namens de Franse regering de dank over te brengen aan Koningin Wilhelmina en de Ministers voor de prettige samenwerking die altijd heeft bestaan tussen Philipsburg en Marigott.

Z.E. Gouverneur Kasteel antwoordde hierop in dezelfde taal (Frans). Na een kort historische beschouwing in goed uitgesproken Frans over de samenwerking tussen de twee gedeelten van Sint Maarten hield de gouverneur nog een betoog over het feit .. herdacht werd. Met een „Vive la France", sloot de gouverneur zijn korte rede welke veel applaus wekte. Hiermede was het plechtig moment ten einde. Met dit gebeuren was feitelijk het hoogtepunt der feestelijkheden bereikt, daar alles immers draaide om de herdenking dat 300 jaar geleden op het kruispunt bij de Concordia Hill een overeenkomst werd gesloten tussen de Nederlanders en Fransen die aldaar vertoefden. Men koos toen dit kruispunt als grensscheiding tussen de twee gedeelten van Sint Maarten.

Na deze herdenkingsplechtigheid ging het gezelschap een rondtrip maken door Marigott, hoofdstad van het Frans gedeelte van Sint Maarten, om vervolgens de lunch te gebruiken ten huize van den plaatselijke burgemeester de heer Flemming. Aldaar waren wij de gast van Mevrouw Yvette Flemming-Beauperthuy, die ons op kostelijke wijze onthaald heeft. Vooral de eeuwige glimlach op haar beminnelijk lief smal gezicht en haar welsprekendheid beroofden ons hart. Over de lunch zelf die uit ruim twaalf schotels bestond, zullen wij niet uitwijden, daar er immers geen lofwoorden bestaan die een ware beeld hiervan zouden kunnen weergeven.

Toen wij allen echter in de zaal zaten, vond er een klein incident plaats. Plotseling werd het Frans volkslied gehoord, waardoor een ieder opstond. Na afloop gingen de gasten naar buiten en constateerden op het terras achter het huis een groep muzikanten uit Philipsburg, die op hun wijze hulde kwamen brengen aan de landvoogden.

In een onderhoud met de bandleader Mr. Brown, vertelde deze ons dat zij op hun wijze feest vieren. Al musicerende trokken zij reeds vroeg in de morgen door de straten van Philipsburg en besloten ten lange leste een bezoek te brengen aan Marigott. Even later vond de lunch plaats.

Dr. Kasteel Commandeur.

In de namiddag tegen 16.30 uur werd onze landvoogd gedecoreerd als Commandeur in het Legioen van Eer. De plechtigheid geschiedde op het voetbalveld van Marigott, alwaar het volk zich reeds vroeg verzameld had.

Nadat de opgestelde gendarmerie om stilte geblazen had, schreed prefekt Philipson naar Dr. Kasteel die enigzins verwijderd van het gezelschap stond. De directeur van het kabinet van den Prefekt, Rene Eriquae kondigde de plechtigheid aan.

Z.E. Philipson deed toen enkele stappen in de richting van Dr. Kasteel en zeide: „In naam van den president van de Franse Republiek moge ik U mede delen dat het de Franse regering behaagd heeft U te decoreren tot Commandeur in het Legioen van Eer". Hierop werd de gouverneur het ereteken met de daarbij behorende lint om de hals vastgemaakt. De hoornblazer van de gendarmerie gaf toen het teken dat de plechtigheid ten einde was. De aanwezige gasten uit Guadeloupe en Curaçao alsmede de plaatselijke autoriteiten maakten toen van de gelegenheid gebruik om den landvoogd te feliciteren.

Wij mogen hierbij aantekenen dat de decoratie welke Z.E. Gouverneur Dr. P. A. Kasteel mocht ontvangen, nog nooit tevoren aan enig gouverneur van Curaçao werd uitgereikt.

Het commandeurschap van het Legioen van Eer is op één na de hoogste Franse onderscheiding die bestaat, en wordt gewoonlijk slechts aan staatshoofden uitgereikt.

De decoratie plechtigheid werd gevolgd door een voetbalwedstrijd tussen twee Franse ploegen van Marigott. De aftrap geschiedde door den plaatselijke magistraat de heer Flemming, wijl het gehele gezelschap de wedstrijd heeft bijgewoond.

Tegen zes uur in de namiddag bracht Mevrouw Kasteel, vergezeld door adjudant Kapitein van de Laarschot, een bezoek aan „Sweet Repose", het gebouw voor ouden van dagen ressorterend onder het Wit Gele Kruis. Aldaar werd mevrouw Kasteel ontvangen door Pater de Barbanson en frater Radulphus resp., pastoor van Philipsburg en Inspecteur van het biezonder onderwijs.

Ook de avond werd te Marigott doorgebracht. Tegen acht uur kwamen de gasten bijeen ten huize van den heer Flemming, alwaar zijn charmante aantrekkelijke echtgenote hen met open armen ontving in haar gastvrije buitenverblijf.

Hier werd de eetlust opgewekt, wijl onze gouverneur gewikkeld was in een hevig politiek dispuut met zijn Franse collega's. Van uit het huis van Flemming ging het gezelschap naar een naamloos hotel in Marigott alwaar de gasten een banket werd aangeboden.

Z.E. de gouverneur maakte van de gelegenheid gebruik een tafelrede te houden, waarin hij dank zegde voor de aan hem verleende decoratie. Zeer bescheiden heeft de gouverneur zich weggecijferd. Dr. Kasteel beschouwde de decoratie als een zeer grote eer en zeide dat Frankrijk niet slechts een groot land, doch ook een generieus land was. Hij memoreerde weder de drie eeuwen oude vriendschapsverband en uitte de wens dat deze innige samenwerking ten alle tijden moge blijven voortduren.

De Excellentie verzocht toen den Prefekt om haar welgemeende dank over te brengen aan de Franse regering, wijl zij ook de Prefekt en den burgemeester dank zegde voor hun aandeel in deze decoratie.

De stemming aan tafel was zeer amicaal en vriendelijk. Tegen middernacht gingen de feestelingen en de gasten zich ten rusten leggen, teneinde in staat te zijn de volgende dag het feest op Philipsburg voort te zetten.

Philipsburg.

Werd de eerste dag de Nederlandse delegatie op plechtige wijze bij de grens door de Franse autoriteiten ingehaald, thans was het de beurt van de Nederlanders om de Franse delegatie af te halen.

Tegen negen uur in de hitte morgen van Donderdag jl. gingen dan ook Gouverneur Kasteel vergezeld door gevolg en gezaghebber Paap naar Concordia Hill, alwaar zij de Fransen hadden opgehaald en naar Philipsburg geleid.

Op het terras voor de Pasanggrahan van laatstgenoemde stad had intussen het hoofd van de Openbare School aldaar de heer H. S. L. Conner de leerlingen

ONTMASKERD

15.

De ondervinding had Jimmy Stevenson één zeer belangrijk ding geleerd: dat, vooraleer men zich in gevaar begaf, men altijd eerst moest zorgen voor een manier, waarop men zou kunnen ontsnappen. Daarom was Stevenson dan ook zo verstandig geweest, om, zodra hij de grote kelderruimte was binnengekomen, de gehele omgeving nauwkeurig, doch zonder argwaan te wekken, op te nemen. Vlak bij het geïmproviseerde podium, waarop de Zwarte zijn opruiende toespraak gehouden had, bevond zich de ring van een valdeur in de vloer. Naar die ring was het, dat Jimmy's vingers rondtastten.

„Houdt hem, houdt de spion, de valse Peter Kolenski", brulde Eugen Tibor.

Jimmy was erin geslaagd het valluik op te lichten. Toen de opening groot genoeg was, om zijn benen erdoor te steken, ging hij languit op de vloer liggen, wrong zich door de nauwe spleet, en liet zich vallen. Zijn gezicht en handen en lichaam deden hem overal pijn. Het bloed stroomde uit een groot aantal schrammen en wonden, die hij in die enkele ogenblikken had opgelopen.

Hij viel naar beneden in de donkere diepte en hoorde de valdeur met een doffe smak boven zich dichtvallen; een der mannen moest er tegenaan geschopt hebben, of er over gestruikeld zijn. Hij mocht van geluk spreken — als een hunner door het gat naar beneden gevallen was, zou hij hem lelijk bezeerd hebben; en bovendien zou men terstond hebben ontdekt, langs welke weg hij ontvlucht was. Nu had hij tenminste een kleine voorsprong. Die gedachten doorkruisten zijn brein, terwijl hij in de diepte viel.

Met een hevige schok kwam hij beneden — zo hevig, dat het hem was, alsof zijn hoofd van zijn romp vloog. Voorzover hij berekenen kon, was hij wel twaalf voet diep gevallen. Het volgende ogenblik werd hij er zich bewust van, dat hij in een plas water was terechtgekomen, dat alles behalve fris scheen te zijn.

Hij had een electrisch zaklantaarn bij zich en met behulp daarvan zag hij, dat hij zich in een ruw gemetselde gang bevond, die naar rechts leidde.

Boven zich hoorde hij het geraas en geschreeuw der woeste bende.

Hij rende de gang in en had ongeveer twintig meter gelopen, toen hij bij het licht van zijn zaklantaarn een stevig traliewerk vóór zich zag, dat hem de toegang versperde. Hij rukte en wrong aan de dikke spijlen, maar er was geen beweging in te krijgen. Hij zat dus gevangen als een rat in een val. Er zaten zes patronen op zijn revolver. Zes levens van de vijanden van zijn land — maar daarboven waren twaalf mannen. En met ieder ogenblik werd de kans, dat zij zouden ontdekken, op welke wijze hij gesnapt was, groter en groter.

Stevenson klemde zijn tanden op elkaar en liet het licht van zijn zaklantaarn om zich heenschijnen. Toen begon zijn hart sneller te kloppen en kreeg hij weer hoop: tegen de muur bevestigd was een ijzeren ladder, die naar boven voerde, waar zich in de zoldering een groot, rond metalen luik bevond.

Als hij dit luik kon openkrijgen......

Hij spande al zijn krachten in, duwde en rukte aan het zware luik. Eindelijk gelukte het hem, het ijzeren gevaarte te lichten, en enkele seconden later stond Jimmy Stevenson, hijgend en bevend over al zijn leden, op het mangat, waardoor hij aan zijn achtervolgers ontsnapt was. Nu hij er de roestige ijzeren klamp op had bevestigd, was het luik van beneden af met geen mogelijkheid meer open te krijgen. Zijn mond plooide zich tot een glimlach bij de gedachte aan de geweldige teleurstelling der woestelingen, die het op zijn leven gemunt hadden, wanneer ze tot de bevinding zouden komen, dat hij hun de doorgang versperd had.

Hij keek om zich heen. Hij bevond zich blijkbaar buiten X, want op slechts enkele meters afstand van de plaats, waar hij stond, stroomde een brede rivier.

Alles ademde vrede en rust. De stilte van de nacht na die ontzettende hel, die hij zojuist verlaten had, werkte kalmerend op zijn zenuwen. Maar hij wist, dat die vrede en rust bedriegelijk waren. Zelfs nu dat mangat niet meer open te krijgen was, konden zijn vijanden zich ieder ogenblik op hem werpen. Onder andere omstandigheden zou hij misschien de strijd met hen hebben aangebonden, maar nu hij dingen vernomen had, die onmiddellijk handelen noodzakelijk maakten, mocht hij geen ogenblik tijd verliezen. Die rioolratten moesten gearresteerd worden — in de eerste plaats die schurk Eugen Tibor. Geen hunner mocht ontsnappen.

Juist toen hij zich stond af te vragen, welke richting hij moest inslaan, zag hij de donkere romp van een snel varende schuit de rivier afkomen.

„Heidaar", riep Stevenson.

„Hallo", antwoordde een misthoorn-stem.

„Waar ga je heen?"

„Ullminster — wat is er aan de hand?"

„Kom eens wat dichter aan de kant — ik heb je wat te zeggen."

Jimmy Stevenson nam een aanloop, sprong en stond midden op het dek.

„Hier" — een zware hand omvatte met ijzeren greep zijn arm — „wat moet dat, zeg?"

„Ik moet ook naar Ullminster — en liefst zo gauw mogelijk. Het is, geloof ik, maar drie mijl, niet? Hier heb je een paar pond voor je moeite."

De schipper bleek, bij het licht van een der lantaarns, een rood-gebaarde man te zijn met een joviaal gezicht.

„Zit de politie je op de hielen, mister?" vroeg hij, en zijn ogen begonnen ondeugend te lachen.

„Gelukkig niet, schipper. Integendeel, ik ben zelf bij de politie, al zie ik er nu juist niet naar uit. Maar zeg eens, hoelang duurt het nog, eer we in Ullminster kunnen zijn?"

„Als het goed is, een half uur", luidde het antwoord.

HOOFDSTUK X.

Die avond werd er een diner gegeven in Downing Street.

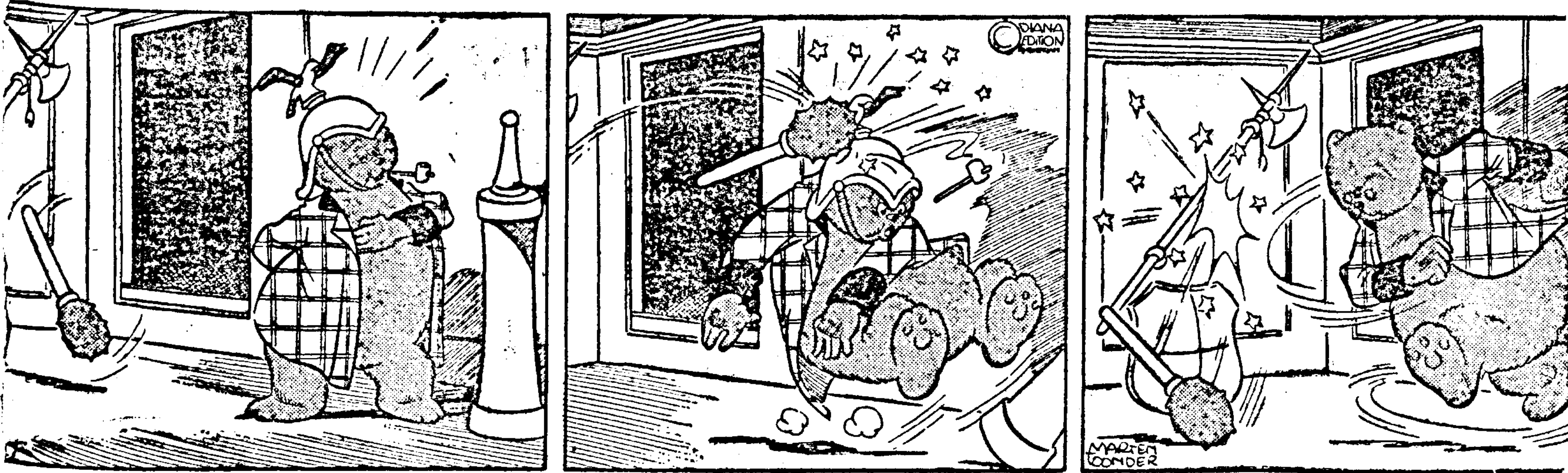
„Wij verwachten nog een gast", zei de Minister-President. „Ik weet zeker, dat hij op tijd zal komen. Mr. Mark Saunders geniet de benijdenswaardige reputatie, dat hij nog nooit in zijn leven te laat is gekomen op een afspraak."

„Hoe kom je erbij, om die man te inviteren, Camford?" vroeg een der ministers. „Saunders hoort eerder thuis op een plattelands-theekransje. Je hebt zelfs kans, dat hij niet eens een avondtoilet heeft."

„Voor mijn part verschijnt hij in een Manchester-costuum", luidde sir Robert Camfords antwoord; „het is mij niet begonnen om de kleren, die hij draagt; ik zou liever wat meer willen weten van wat er achter dat papperige gezicht schuilt. Ik geloof niet, dat Mark Saunders zo onbeduidend is, als hij er uit ziet, Rainsby."

(Wordt vervolgd)

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

— Dit is een pracht van een helm voor een Ollie B. Bommel, mompelde heer Bommel, terwijl hij het hoofddeksel van alle kanten bekeek.

— Wacht ik zal hem eens opzetten, zo dat voelt prettig aan op je hoofd. Hm, een veilig gevoel, daar word je flink van, zo moet Claudius Caesar zich gevoeld hebben...... Nu kan geen klap hij meer pijn doen! Intussen was het paneel helemaal naar beneden gezakt en even daarna begon de knuppel, die in de hoek stond, te bewegen! Het wapen ging een eindje de lucht in, zwaaide even heen en weer, maakte toen en grote boog en...... PANG!!!. .... Met een zware knal kwam hij op de helm van heer Bommel terecht.

Nu die zag sterretjes, dat begrijp je! Het was maar gelukkig dat hij dat ding op zijn hoofd had, want anders had hij het misschien niet meer na kunnen vertellen. Maar nu werd hij er alleen maar héél kwaad van. O, wat werd heer Bommel boos. Hij liep helemaal rood aan!

— Wie waagt het om een Claudius C. Bommel op zijn hoofd te slaan????? — brulde hij en zonder zich verder te bedenken gooide hij de helm op de grond en begon om zich heen te slaan. Nu, zijn klappen kwamen aan, dat verzeker ik je! Het petste en bonkte, dat het een lust was. Maar toch was er iets vreemds aan.

— Dat is raar, dacht heer Bommel — Ik voel dat ik iemand raak en toch is er niemand te zien! Oei, wat ben ik begonnen! Dat moet die onzichtbare tovenaar zijn!! — ....

opgesteld voor de aubade die terstond na aankomst der autoriteiten plaats vond. Het terrein om de Pasanggrahan wiemelde van toeschouwers die allen in feestkleding getooid waren. Wij mogen even onderbreken om te vertellen dat zowel het Frans als het Nederlands gedeelte van Sint Maarten reeds op 23 Maart jl. op feestelijke wijze het feit herdacht hadden. Doch ook deze twee feestdagen werden mede door de bevolking gevierd, waarvoor dan ook vrij van werk gegeven werd wijl alle zaken gesloten bleven.

Links van de Pasanggrahan stond een band opgesteld onder leiding van Florantine D'Uchene. Deze muzikanten hebben zorg gedragen voor de feeststemming.

Nadat de Oranje en de Sint Jozef school het nationaal volkslied der Fransen gezongen hadden, kregen wij vervolgens te horen: Oh Schitterende kleuren; Zilveren Vloot; Wij willen Holland houden, wijl de aubade besloten werd met het Wilhelmus.

De heer Conner die als dirigent bij de aubadl optrad werd na afloop door adjudant Van den Laarschot naar de Autoriteiten geleid, alwaar hij door genoemde magistraten bedankt werd voor de mooie hulde.

Gouverneur Kasteel dankte vervolgens mede namens den Prefekt voor de aubade. Hij vertelde dat de Prefekt hem verzocht had mede te delen dat hij voornamelijk getroffen werd door de Marseillaise van Rotiget d'Isle Bij deze gelegenheid sprak de gouverneur in het Enges. (Overigens werd het Frans gesproken en de redevoeringen werden tevens ook in het Frans gehouden).

Ook bedankte de gouverneur de heer Conner, de Zusters en onderwijzers voor hun aandeel in het doen slagen van deze aubade. Z. Excellentie zeide te hopen dat de kinderen onder de goede zorgen der leeraren mogen groeien tot dergelijke, goede en waarlijke staatsburgers niet slechts voor Sint Maarten, doch ook voor geheel het gebiedsdeel Curaçao.

De laatste officiële plechtigheid vond plaats op de Ruyterplein voor het Raadhuis, alwaar het monument staat ter herinnering aan het bezoek van H.K.H. Prinses Juliana aan Sint Maarten. Hier placht men vroeger alle officiële gebeurtenissen te vieren en thans was het gouverneur Kasteel die namens de Nederlandse regering de twee Franse Magistraten decoreerde. Prefekt Philipson werd Groot Officier en Burgemeester Flemming Officier. Beiden in de Orde van Oranje Nassau. Bij deze plechtigheid, die ze er simpel geschiedde, las de gouvernements secretaris de heer Corver de officiële aankondigingen voor.

Bij deze gelegenheid verklaarde gouverneur Kasteel dat prefekt Philipson een ware held genoemd mag worden. Immers groot waren zijn daden in de wereld oorlog en de bevrijdingsstrijd van Frankrijk. In Afrika had hij zich toen gevoegd bij generaal de Gaulle en heeft veel bijgedragen voor de vrijheid van Frankrijk.

Van burgemeester Flemming herdacht de gouverneur dat hij reeds 27 jaren het bewind voert over het Franse gedeelte van Sint Maarten. In deze periode, aldus de gouverneur, heeft de heer Flemming veel gedaan voor zijn volk, wat dan ook door de burgers geappreciëerd wordt. Immers velen noemen hem de vader van Marigott. Hierna antwoorden de gedecoreerden en de plechtigheid was ten einde.

De rest van de dag werd besteed met het bezoeken der feestelijkheden zoals behendigingswedstrijden, ezelrijden, paarden rennen, auto races etc. etc. In de namiddag deed de gouverneur met gevolg uitgeleidde aan de Franse delegatie die per amphibie vliegtuig naar Guadeloupe terugkeerde.

Tegen zes uur stapte het Curaçaos gezelschap in de „Ezel", doch liet de beide onderwijs inspecteuren, Frater Radulphus en Dr. Goslinga op Sint Maarten achter. De terugreis werd aanvaard en tegen 8.30 Curaçaos tijd landden wij op Hato. Een ware excursie is achter de rug en menigeen zullen zeer zeker dol graag terug willen keren naar het rustig eiland boven de wind.

BRIDGEN.

Gisteren werd in het R.K. Zeemanshuis een bridgewedstrijd gehouden, waarvan de uitslag als volgt is:

1ste Prijs de heren Schot en Egas met 5360 punten.

2e Prijs Mevrouw Evers en de heer Kabos met 4420 punten.

3de Prijs de heren Abspoel en Evers met 3580 punten.

STICHTING VOOR RECLASSERING EN KINDERBESCHERMING OP CURAÇAO.

In de onlangs gehouden bestuursvergadering van bovengenoemde Stichting werd ter voorziening in de vacature ontstaan door het vertrek van de weleerwaarde Pater Ph. M. Offermans, tot lid van het Bestuur benoemd de Zeereerw. Heer Pater Cl. M. Lamers, Pastoor te Janwé.

Het bestuur is thans als volgt samengesteld:

Rabbijn Is. Jessurun Cardozo, Voorzitter; Pater Cl. H. Lamers, Ondervoorzitter; Mej. A. M. Capello, secretaresse; L. A. J. de Lannoy, penningmeester; Ds. C. Th. Steenstra, Dr. M. M. Waszink en S. A. L. Maduro, assessoren.

BIBLIOTHEEK AANWINSTEN.

De Gouvernements-bibliotheek heeft de volgende nieuwe aanwinsten ontvangen.

Romans.

„De apostel" S. Asch; „De mantel" L. C. Douglas; „Bedelarmband" H. van Eyk; „De schim van den ander" J. C. Gerritsen; „De laatste etappe" E. Hemingway; „Het spoor is vrij" H. Hjort; „Weerlicht" E. van Lokhorst; „Een voortreffelijke vrouw" F. Mauriac; „'n Reis zonder deftigheid" A. P. M. Moussault; „Donkere stromen" Ch. Nordhoff en J. N. Hall; „De verwachting" J. Reuling; „Het komt allemaal in orde" E. van Soest; „Donkerblauw silhouet" C. L. Troost.

Studieboeken.

„Strafvordering" J. M. van Bemmelen; „Materialenleer" G. H. M. de Groot; „Hotelbedrijfsleer" G. de Grooth; „De autogeenlasser in de practijk" A. Hallie; „Groenteteelt" J. Hu...; „Verbrandingsctoren" S. Jenk. „Electrische werktuigen" 2 dln G. Knop en J. la Hey; „Meubelbouw" C. C. de Lathouder; „Het Nederlandse nationaliteitsrecht" J. Mannoury; „Inleiding tot de Indische staats- en administratiefrechtelijke publicaties' L. Margadant; „Het kort geding" E. M. Meyers; „Het bewijs door getuigen in burgerlijke zaken" J. C. de Miranda; „Leidraad bij de beoefening van het Ned. handelsrecht" W. L. P. A. Molengraaff; „Handboek voor het Nederlandse provinciërecht" S. J. R. de Monchy; „Overzicht van Romeins privaatrecht" J. C. van Oven; „Overzicht van de tijdelijke wijzigingen in ons staatsrecht A. L. Scholtens; „Het automobiel- en garage-bedrijf" G. van Twist, J. Hardonk en A. Sadée; „De wetenschap der economie" C. A. Verrijn Stuart; „Geschiedenis van de Indische Archipel" B. H. M. Vlekke; „Leerboek van Nederlands strafrecht" H. B. Vos; „Vlakke- en boldriehoeksmeting voor zeevaartscholen" P. L. de Vries; „De hypotheekbank" J. van der Woud; „De crisis der hedendaagse moraal" H. Zbinden.

WAT LEEST CURAÇAO?

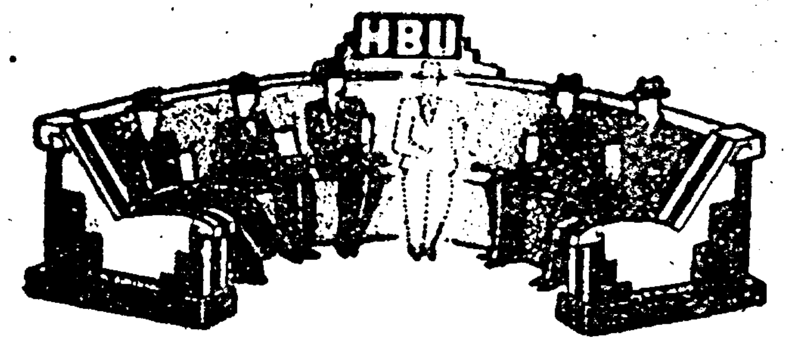
In Maart werden totaal 3922 boeken uitgeleend. Hiervan waren 2079 Nederlandse romans. Engelse 218, Spaanse 23, Franse 9 en Duitse 2.

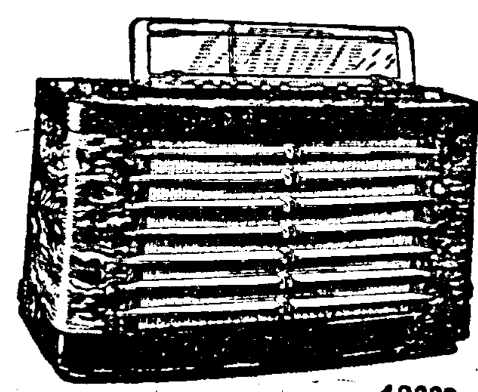
Het aantal uitgeleende kinderboeken bedroeg 1307.

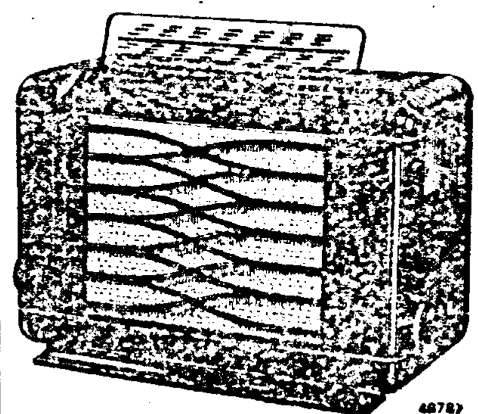
Studieboeken daarentegen 284. De specificatie hiervan luidt:

Algemeen 5, Wijsbegeerte 17, Godsdienst 4, Geschiedenis 58, Aardrijkskunde 59, Sociale wetenschappen 19, Bedrijfskunde 2, Onderwijs 5, Recht 8, Krijgswetenschappen 1, Wis- en natuurkunde 9, Plant- en dierkunde 12, Geneeskunde 3, Hygiëne-Sport-Huish. 12, Technische wetenschappen 13, Landbouw 2, Muziek-Toneel 9, Beeldende kunsten 19, Taalkunde 7, Letterkunde 20.

LANDSRADIO EN TELEFOONDIENST.

Op Zaterdag 17 April 1948 zal de NIEUWE TELEFOONCENTRALE aan de Neptunusstraat op OTRABANDA in dienst worden gesteld.

Als gevolg van de hiermede gepaard gaande werkzaamheden aan het telefoonkabelnet, zullen de telefoonaansluitingen aan de ROODEWEG, op MUNDO NOBO, PISCADERABAAI en CAS CHIQUITO buiten bedrijf zijn gedurende Zaterdagmiddag 17 April en Zondag 18 April, waarna deze aansluitingen onder een NIEUW TELEFOONNUMMER zullen zijn verbonden.

Een lijst van nieuwe nummers wordt aan elke abonné toegezonden.

De Directeur v/d Landsradio- en Telefoondienst,
C. A. Willemse.

2—2

BEKENDMAKING.

H. H. Handelaren te Aruba

wordt hierbij bekend gemaakt, dat met ingang van

1 Maart 1949,

het gebruik of en voorhanden hebben van anderen dan metrieke meet en weegwerktuig. en/of maten of gewichten verboden zijn.

De onderstaande firma's zullen zich gaarne belasten met het bestellen en/of leveren van metrieke maten en gewichten:

Emiliano de Cuba — Havenstraat, Oranjestad
B. J. Arends — Wilhelminastraat, Oranjestad
Beronico Bislick — Bernardstraat, San Nicolas.
IJkwezen Dept. Sociale en Economische Zaken.
Afdeling Aruba.

Sport Rubriek.

„Officiële" Mededelingen VAN De Curaçaose Voetbalbond

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

RIF STADION.

om 4 uur n.m.

Zondag, 18 April 1948: Vitesse 1 — Jong Holland 1

JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING.

De Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering zal gehouden worden op Maandag 3 Mei 1948, om 8 uur n.m. De plaats zal nader worden bekend gemaakt.

Agenda:

a. Notulen.
b. Verslag over het afgelopen verenigingsjaar.
c. Rekening en verantwoording over het beheer der geldmiddelen.
d. Verslag van de financiële Commissie.
e. Bestuursverkiezing.
f. Benoeming financiële commissie en commissie van beroep voor het lopende verenigingsjaar.
g. Voorstel tot het toekennen van 15% van de netto opbrengst voor elke A-klasse vereniging, die een wedstrijd speelt (competitie of andere) behalve wedstrijden tegen elftallen van buiten het eiland Curaçao.
h. Voorstel tot het toekennen van 10% van de totale netto opbrengst van de wedstrijden bedoeld onder g. aan de aan de competitie deelnemende B-klasse verenigingen.
i. Voorstel tot het vaststellen van een maximum bedrag, dat het bondsbestuur ineens mag besteden zonder voorafgaande goedkeuring van de algemene ledenvergadering.
j. Voorstel tot aankoop van een speelterrein en een bondsgebouw.

k. Rondvraag.

Ingevolge art. 19 (HR) lid 4 moet de candidaatstelling voor het Bondsbestuur uiterlijk twee weken voor de algemene vergadering, dus voor of op Maandag 19 April 1948 in het bezit zijn van het Bondsbestuur.

DE AANDACHT VAN DE VERENIGINGEN WORDT GEVESTIGD OP HET BEPAALDE BIJ ARTIKEL 21 (HR) 6 a t/m g., BETREFFENDE DE VERTEGENWOORDIGING TER ALGEMENE VERGADERING.

Het aftredend bestuur is als volgt samengesteld:

Mr. L. A. L. Weeber	—	Voorzitter
H. J. de Jongh	—	Ondervoorzitter
P. O. Willems	—	1e secretaris
A. C. Quast	—	2e secretaris
J. A. Peuckert	—	Penningmeester
A. A. Lieder	—	Commissaris
A. E. Panneflek	—	id
I. O. Marugg	—	id
Dr. P. E. Nassy	—	id

De heren H. J. de Jongh, A. A. Lieder, en P. E. Nass. zijn NIET HERKIESBAAR.

EVENTUEEL DOOR HET BONDSBESTUUR TE STELLEN CANDIDATEN ZULLEN TEZAMEN MET DE CANDIDATENLIJSTEN VAN DE AANGESLOTEN VERENIGINGEN WORDEN BEKEND GEMAAKT.

LIJST VAN BIJ DE CVB AANGESLOTEN VERENIGINGEN.

„Sport Unie Brion Trappers"	„Racing Club Curaçao"
„Jong Holland"	„Mind Your Own Business"
„Country Sporting Club"	„Politie Sport Vereniging"
„Jong Curaçao"	„Sport vereniging Alkmaar"
„Transvaal"	„Estudiantes"
„Vitesse"	„Volharding"
„Asiento"	„De West"
„Sithoc"	„Sport vereniging Zeemacht"
„Veendam"	„Scherpenheuvel"
„Union Sporting Club"	

HET BESTUUR.

JUAN CLIMACO WEVER
y
ELSA MARINA HABIBE

Tienen el gusto de participar a Uds. que su enlace matrimonial se efectuara el 22 de Abril de 1948 a las diez a m

Dirección: Wilhelminastraat No 39
Unica participación.